

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΩΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΦΥΛΗΣ

«Ενοριακή Έστια Εικονογραφίας»

ΕΙΚΟΝΟΛΟΓΙΚΗ

Εργαστη-
ριακές

Σημει-
ώσεις

ΣΥΜΒΟΛΗ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ • ΔΙΑΝΟΜΗ ΔΩΡΕΑΝ

Λεωφ. Φυλής 18, Δημοτική Ένότης Φυλής

Αριθμός τεύχους 47

Μάρτιος - Μάϊος 2026

Παναγία Χρυσ αφίτιστα

Νοτιοανατολικῶς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ «Ἐλκομένου Χριστοῦ», ἐν Μονεμβασία, εὐρίσκεται ὁ Ἱερὸς Ναὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὁ ἐπιλεγόμενος Ναὸς τῆς Παναγίας τῆς Χρυσ αφίτιστας. Ὁ Ναὸς οὗτος εἶναι κτίσμα τοῦ 17ου αἰῶνος, ἐκτισμένος ἐπὶ θέσεως ἄλλου παλαιότερου Ναοῦ, τῆς Παναγίας τῆς Ὁδηγητρίας, ὅστις ὑπῆρχε πρὸ τοῦ 1150 ὑπὸ τὴν ἔννοϊαν παλαιᾶς Μονῆς.

Εἰς τὸν ὡς ἄνω Ἱερὸν Ναὸν εἶναι τεθησαυρισμένη ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Εἰκὼν τῆς Παναγίας Χρυσ αφίτιστας, ἡ ὁποία, ὡς διέσωσε μέχρι σήμερον ἡ λαϊκὴ παράδοσις, εὐρίσκετο ἀρχικῶς εἰς τὸ χωρίον Χρῦσαφα, ἐξ οὗ καὶ Χρυσ αφίτιστα, τῆς ἐπαρχίας Λακεδαίμονος, εἰς Ναὸν τιμώμενον ἐπ' ὄνοματι Αὐτῆς.

Κατὰ τὴν λαϊκὴν παράδοσιν, ἐλθόντες ἔμποροι ἐκ τοῦ χωρίου Χρῦσαφα εἰς τὴν πόλιν τῆς Μονεμβασίας μαζί με ἄλλους προσκυνητὰς κατὰ τὴν πανήγυριν τῆς Παναγίας καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν Ναὸν τῆς Χρυσ αφίτιστας ἐν Μονεμβασία διὰ νὰ προσκυνήσουν καὶ νὰ προσφέρουν τὰ «τάματά των» ἀνεγνώρισαν τὴν Εἰκὼνα των, τὴν Χρυσ αφίτιστα καὶ ἐφώνηζον: «Οἱ Μονεμβασίται μᾶς ἔκλεψαν τὴν Εἰκὼνα μας, τὴν Χρυσ αφίτιστα μας», ἤξιωσαν δὲ νὰ γίνῃ δίκη περὶ τοῦ πράγματος τούτου καὶ ὁ δικαστὴς τοῖς ἀπέδωκε τὴν Εἰκὼνα, τὴν ὁποίαν παραλαβόντες οἱ Χρυσ αφίται μετὰ τιμῶν καὶ δόξης μετέφερον εἰς Χρῦσαφα εἰς τὸν Ναὸν της. Ἡ Ἱερὰ Εἰκὼν παρέμεινε εἰς τὸν θρόνον της ἐν τῷ Ναῷ της εἰς Χρῦσαφα καὶ ὅταν οἱ κάτοικοι ἐτελείωσαν τὰς δεήσεις καὶ ἐκλείσαν τὸν Ναὸν, τὴν νύκτα ἢ σεπτῇ Εἰκὼν, κατὰ θαυμαστὸν τρόπον εὐρέθη εἰς Μονεμβασίαν εἰς τὸν μέχρι σήμερα τόπον ἔνθα ἀναβλύζει θαυματουργικῶς ἀπὸ τότε πόσιμον ὕδωρ, τὸ ὁποῖο καλεῖται ἔκτοτε «ἀγίασμα Χρυσ αφίτιστας», καὶ θεραπεύει ποικίλας νόσους, συντελεῖ δὲ εἰς ἀπόκτησιν τέκνων καὶ δὴ ἀρρένων. □

Ἡ ἔννοια τῆς Εἰκόνας*

Ἡ λέξη «εἰκὼν» προέρχεται ἀπ’ τὸ «εὐοικέναι» πὺν σημαίνει τὴν ἐξωτερικὴ ὁμοιότητα ἐνὸς πράγματος πρὸς τὸ πρωτότυπο. Γιὰ παράδειγμα τὸ πρωτότυπο εἶναι ἔμψυχος καὶ ζωντανὸς ἄνθρωπος, ἡ δὲ εἰκόνα του εἶναι ἄψυχος καὶ νεκρὰ ὕλη. Αὐτὸ διευκρινίζει ἡ σχετικὴ ἀπόφαση τῆς 7ης Οἰκουμενικῆς Συνόδου: «Ἡ Εἰκὼν κατὰ τὴν οὐσίαν τοῦ πρωτοτύπου ἔοικε». Ἀπλῶς, μιμεῖται τὴν πραγματικὴ μορφή τῆς ὑπόστασης τοῦ εἰκονιζόμενου. Δηλαδή, εἶναι τὸ ἴδιο ἢ ὑπόσταση τοῦ πρωτοτύπου

μὲ τὴν εἰκόνα του. Γιὰ τὸ μὲν πρωτότυπο τὸ βλέπουμε στὴν εἰκόνα, ἡ δὲ εἰκόνα ὑπάρχει μέσα στὸ πρωτότυπο. Ὅπως ἡ σκιὰ ἀκολουθεῖ τὸ σῶμα χωρὶς νὰ μπορεῖ νὰ χωριστεῖ ἀπ’ αὐτό. Ἡ διαφορὰ ἔγκειται στὸ ὅτι στὴν εἰκόνα περιγράφεται ἡ ὕλικὴ ὑπόσταση τοῦ πρωτοτύπου καὶ ὄχι ἡ φύση του (θεία ἢ ἀνθρώπινη).

Ἐπίσης, σὲ κάθε Εἰκόνα δὲν γράφεται τὸ ὄνομα τῆς φύσεως, ἀλλὰ τῆς ὑπόστασης (φυσικῆς, ὕλικῆς μορφῆς), π.χ. τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Ἰωάννου, τοῦ Παύλου κ.λ.π. Ἡ Εἰκόνα μοιάζει μὲ τὸ πρόσωπο (πρωτότυπο) μόνο κατὰ τὸ ὄνομα της. Ἐτσι, αὐτὴ ἡ Εἰκόνα λέγεται νοητὴ καὶ συμβολικὴ.

Ἡ θέσις τῆς Εἰκόνας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν

Ἐδῶ γεννᾶται τὸ ἐρώτημα: ποιά θέση καὶ ποιὸ νόημα κατέχει ἡ Εἰκόνα στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τῶν πιστῶν μελῶν της; Ἡ Εἰκόνα στὴν Ὁρθόδοξὴ Ἐκκλησία ἀποτελεῖ πνευματικὸ γεγονός καὶ «ὄχι μία ἀπλὴ κουλτούρα». Εἶναι ἔκφραση οὐσιαστικοῦ μηνύματος, καὶ ὄχι μία ἀκόμα διακοσμητικὴ παράσταση. Στὴν Εἰκόνα φαίνεται καθαρὰ «ἡ μεταμόρφωση τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ἡ ἔκχυση τοῦ Θαβωρείου φωτός, ἡ ἔνωση φύσεως καὶ χάριτος...».

Ἡ Εἰκόνα ἔχει κεντρικὴ θέση στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Ἐκκλησία -καὶ μόνο Αὐτὴ- ὑπηρετεῖ καὶ ἀπεργάζεται τὸ μυστήριον τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ κόσμου, καθολικὰ. Τὰ πάντα, μέσα στὴν Ἐκκλησία, ὑπάρχουν καὶ χρησιμοποιοῦνται, ὅταν καὶ ἐφόσον ὑπηρετοῦν τὸν ἀγιασμό καὶ τὴ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων καὶ τῆς κτίσης. Οἱ αἰσθήσεις, μὲ τίς ὁποῖες ἐρχόμαστε σὲ ἐπαφὴ καὶ ἐπικοινωνία μὲ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὴ κτίση, εἶναι καὶ γίνονται θυρίδες εἰσόδου στὸν ἄνθρωπο τῆς ζωῆς ἢ

τοῦ θανάτου. Γι' αὐτὸ ἡ Ἐκκλησία, μὲ τὰ μέσα καὶ τοὺς τρόπους ποὺ διαθέτει, ἀποβλέπει στὸν ἐξαγιασμό, ὥστε νὰ ὑπηρετοῦν, νὰ γίνονται ὄργανα τῆς σωτηρίας του.

Μὲ τὴ λατρεία ἐκφράζουμε αἰσθήματα σεβασμοῦ, εὐλάβειας καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Θεό. Στὴ λατρεία γίνεται χρῆση τοῦ λόγου: μὲ τὴν ψαλμωδία, τὰ ἀναγνώσματα, τὸ κήρυγμα, μὲ στόχο νὰ ἐξαγιασούν τὴν ψυχὴ τοῦ πιστοῦ, μὲ τὴν αἴσθησι τῆς ὀράσεως, ἡ ὁποία θεωρεῖται ὡς ἡ πρώτη ἀνάμεσα στὶς αἰσθήσεις, γι' αὐτὸ ἀποκαλεῖται «ἡ βασιλίσα τῶν αἰσθήσεων». Ἀφοῦ ἄλλωστε καὶ ὁ Κύριος διαβεβαιώνει πῶς: «Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστὶν ὁ ὀφθαλμός...» (Ματθ. 6,22). Καὶ «ὅπερ ἐστὶν ὁ ὀφθαλμός τῷ σώματι, τοῦτο ὁ νοῦς τῇ ψυχῇ...».

Ὁ ρόλος τῆς εἰκόνας

Τὸ νοητὸ περιεχόμενο τῶν Εἰκόνων εἶναι δογματικό. Ἡ Εἰκόνα, ὁ ρόλος της δὲν εἶναι «ἀναπαραστατικὸς ἢ διακοσμητικός». Δηλαδή, μὲ τὴν Εἰκόνα ὁ ἀγιογράφος δὲν θέλει νὰ ἀναπαραστήσει ἓνα πρόσωπο ἢ ἓνα γεγονός, ὅπως γίνεται μὲ μία φωτογραφία, οὔτε ἀπλῶς νὰ στολίσει-διακοσμήσει μία ἐπιφάνεια τοῦ ναοῦ. Ἔχει μία βαθύτερη καὶ οὐσιαστικότερη ἀποστολὴ ὡς «λατρευτικὸ ἀντικείμενο». Ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστο μέρος, μέσο τῆς λατρείας. Ἐξυπηρετεῖ τὴν Ἐκκλησίαν ὡς Θεανθρώπινη κοινωρία ἀγάπης. Εἶναι μέσο-ὄργανο ἔκφρασης τῆς πίστεως καὶ τοῦ δόγματος. Ἡ Εἰκόνα δὲν ἐπιδιώκει νὰ δώσει «χαρὰ στὰ μάτια», ἀλλὰ νὰ μιλήσει στὴν ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου. Γι' αὐτὸ δὲν λογίζεται καὶ «ὡραία ὡς ἔργο τέχνης», ἀλλὰ γιὰ τὴν ἀλήθεια ποὺ ἐκφράζει. Ἡ ἀναγνώριση ὡραιότητος μίας Εἰκόνας ἀπαιτεῖ πνευματικὴ ὀριμότητα.

Ἡ πηγὴ τοῦ φωτὸς δὲν βρίσκεται ποτὲ μέσα στὴν Εἰκόνα. Τὸ θέμα της εἶναι αὐτὸ τὸ φῶς. Δὲν φωτίζει κανεὶς τὸν ἥλιο». Σ' ἓνα Ἀγιορεϊτικό χειρόγραφο ὀρίζεται ὅτι: «Ὁ τὴν ζωγραφικὴν ἐπιστήμην μαθεῖν βουλόμενος», πρέπει νὰ προσεύχεται μὲ δάκρυα. Ἡ ἀγιογραφία, ὡς θεία τέχνη, πρέπει νὰ γίνεται «μετὰ φόβου Θεοῦ»...

* Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ κείμενο

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑ: «ΤΕΧΝΗ ΝΗΣΤΕΥΤΙΚΗ»

(Τοῦ κ. Ἰωάννου Β. Κωστάκη)

Ἡ Σημαία μας!...

Ἡ Πατρίδα μας!...

«Πάντα κι ὅπου σ' ἀντικρίζω
μὲ λαχτάρω σταματῶ
ὑπερήφανα δακρύζω.
ταπεινὰ σὲ χαιρετῶ».

(Ι. Πολέμης, Ἡ σημαία)

Εἶναι ποτὲ δυνατὸν νὰ πάψουμε, νὰ νιώθουμε ἔτσι στὴ Θέα Της;

Αὐτὴ συμπυκνώνει τὴν ταυτότητα καὶ τὶς ρίζες μας.

Διηγεῖται τὴν Ἱστορία, τοὺς ἀγῶνες,

τὶς θυσίες ὅσων ἀγωνίστηκαν

νὰ μᾶς κληροδοτήσουν μιὰ ἐλεύθερη Πατρίδα.

Ἐνώνει τοὺς πολίτες καὶ σηκώνει τὶς ἀκριβὲς ἀξίες τοῦ Λαοῦ μας.

Ἀντιπροσωπεύει τὸ παρελθόν,

τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τοῦ Ἑθνους μας.

Τώρα ποὺ γιορτάζουμε τὴ μεγάλη γιορτὴ

τῆς Ἑθνικῆς μας Παλιγγενεσίας,

ἄς ὑψώσουμε τὴ δοξασμένη Σημαία στὰ σπίτια μας.

Πρὸ πάντων, ἄς μένει ὑψωμένη στὴν καρδιά μας.

Τῆς πρέπει ἀγάπη!

Τῆς πρέπει σεβασμός!

Τῆς πρέπει τιμὴ!

Οι woke Εικονομάχοι της UEFA

«Υπερεθνικό Ύπουργείο Πολιτισμικῆς Απολύμανσης...»

Στο ματς του Ερυθρού Αστέρα με τη Λιλ, οι οπαδοί σήκωσαν ένα γιγάντιο ψηφιδωτό με Ορθόδοξη Εικόνα και το μήνυμα «Είθε η Πίστη μας να σας οδηγήσει στη νίκη». Και η UEFA αποφάσισε ότι αυτό δεν ήταν απλώς μια οπαδική εκδήλωση Πίστης, αλλά κάτι που δεν «αρμόζει» σε αθλητική εκδήλωση και μάλιστα δυσφημίζει το ποδόσφαιρο και την ίδια. **Εδώ ακριβώς βρίσκεται η ουσία του σκανδάλου.** Όχι στα πραγματικά ζητήματα ασφάλειας, αλλά **στην αλαζονική αξίωση μιας παρηκμασμένης γραφειοκρατίας να ελέγχει σε τέτοιο βαθμό την έκφραση των αξιών των φιλάθλων.**

Ας τραβήξουμε όμως από την αρχή μια καθαρή γραμμή. Κανείς δεν λέει ότι η UEFA πρέπει να ανέχεται τον ρατσισμό, τη λεκτική βία ή οποιαδήποτε μορφή πραγματικής στοχοποίησης μέσα στο γήπεδο. Εκεί η παρέμβαση είναι θεμιτή και αναγκαία. Άλλο η καταστολή του μίσους και άλλο η ποινικοποίηση της Πίστης. Άλλο η αντιμετώπιση της βίας και άλλο να καταχωρείται μια ευχή και μια Ορθόδοξη Εικόνα ως πράξη που δήθεν δυσφημίζει το ποδόσφαιρο και την UEFA. Αυτό δεν είναι αστηρότητα. Είναι εξωφρενικό.

Και είναι εξωφρενικό ακριβώς επειδή ξεπερνά το φυσικό όριο κάθε αθλητικής αρχής. Η UEFA υποτίθεται ότι υπάρχει για να διασφαλίζει κανόνες του παιχνιδιού, οργάνωση, ασφάλεια και εύρυθμη διεξαγωγή των διοργανώσεων. Δεν υπάρχει για να λειτουργεί ως υπερεθνικό υπουργείο πολιτισμικής απολύμανσης. Δεν υπάρχει για να αποφασίζει ποιες συμβολικές εκφράσεις των φιλάθλων είναι αποδεκτές και ποιες πρέπει να στιγματίζονται ως ηθικό αδίκημα και να τιμωρούνται με βαριά χρηματικά πρόστιμα. Από τη στιγμή που περνά αυτό το όριο, παύει να υπηρετεί το άθλημα και αρχίζει να υπηρετεί την εμπεδωμένη της ιδεολογία.

Διότι ο αθλητισμός δεν ανήκει στη γραφειοκρατία. Ανήκει στην κοινωνία των πολιτών. Ανήκει στις κοινότητες που δημιούργησαν τους συλλόγους, στις πόλεις που τους έδωσαν όνομα, στις μνήμες που κουβαλούν οι εξέδρες, στις παραδόσεις που μεταφέρονται από γενιά σε γενιά. Το γήπεδο δεν είναι ουδέτερος εταιρικός χώρος. Δεν είναι λευκό δωμάτιο δημοσίων σχέσεων. Είναι τόπος πάθους, συμβόλων, ταυτότητας, Πίστης, υπερηφάνειας. Όταν μια κεντρική αρχή επιχειρεί να αδειάσει τον χώρο αυτό από κάθε βαθύτερο περιεχόμενο, δεν εξυγιαίνει το ποδόσφαιρο. Απλά του στερεί το περιεχόμενο.

Αυτό ακριβώς είναι το πρόβλημα με τις παρηκμασμένες γραφειοκρατικές δομές που ασπάστηκαν τη Woke ιδεολογία. Όσο περισσότερο χάνουν επαφή με την κοινωνική πραγματικότητα, τόσο πιο πολύ προσπαθούν να τη ρυθμίσουν. Όσο λιγότερο μπορούν να εμπνεύσουν σεβασμό, τόσο περισσότερο απαιτούν συμμόρφωση. Και όσο λιγότερο καταλαβαίνουν τι σημαίνουν για τους ανθρώπους η Πίστη, η παράδοση και τα σύμβολα, τόσο πιο εύκολα τα βαφτίζουν «ακατάλληλα». Έτσι λειτουργεί η γραφειοκρατική παρακμή. Δεν δημιουργεί, δεν ενώνει, δεν πείθει. Απλά ταξινομεί, επιβλέπει και τιμωρεί.

Και εδώ εμφανίζεται η woke ατζέντα στην πιο γελοία αλλά και πιο αυταρχική της εκδοχή. **Η woke λογική δεν ανέχεται πραγματική πολυφωνία.** Ανέχεται μόνο την αποστειρωμένη, ασφαλή, εγκεκριμένη ποικιλία απόψεων που δεν ενοχλεί το διοικητικό κέντρο. Δεν ενοχλείται από σύμβολα γενικά. Ενοχλείται από σύμβολα που δεν ταιριάζουν στο αφήγημα. Από ό,τι θυμίζει θρησκεία, ιστορική συνέχεια, εθνική ή πολιτισμική αυτοπεποίθηση. Επιδιώκει τα στάδια της Ευρώπης να μετατραπούν σε δημόσιο χώρο χωρίς ισχυρό νόημα.

Γι' αυτό και ο όρος «εικονομάχου» δεν είναι υπερβολικός. Η UEFA δεν σπάει Εικόνες με αυτοκρατορικά διατάγματα. Κάνει κάτι πιο σύγχρονο. Τις περνά από πειθαρχικό έλεγχο. Παίρνει ένα γιγάντιο ψηφιδωτό, μια Ορθόδοξη Εικόνα και μια ευχή νίκης και τα καταχωρεί ως πρόβλημα. Ως δυσφήμιση. Ως κάτι για το οποίο πρέπει να πέσει ποινή. **Αυτό είναι η ουσία της σύγχρονης εικονομαχίας. Όχι η ευθεία απαγόρευση, αλλά η διοικητική απονομιμοποίηση.**

Ντροπή. Διότι πάει πολύ να θέλει η UEFA να ελέγξει σε αυτόν τον βαθμό την έκφραση των αξιών των φιλάθλων. Πάει πολύ να μπερδεύει τη βία με την Πίστη, το μίσος με την Παράδοση, τη λεκτική επίθεση με μια θρησκευτική Εικόνα και μια ευχή. Όταν φτάνεις εκεί, δεν υπερασπίζεσαι το ποδόσφαιρο. Κάνεις πολιτική χωρίς νομιμοποίηση...

Πηγή: <https://www.liberal.gr>

Αλέξανδρος Σκούρας

30/03/2026

**ΚΑΤΗ
ΧΗ
ΣΙΣ**

«'Ε.Ε.Ε.»

Ενοριακή Έστια Εικονογραφίας

**ΠΟΛΙ
ΤΙ
ΣΜΟΣ**

**ΧΡΙΣΤΟΣ
ΑΝΕΣΤΗ!**

**ΑΝΕΣΤΗ
ΑΝΕΣΤΗ!**

Λαμπρο-Ανοιξιατική Έκβαση

ΤΗΣ ΡΕΛΙΓΙΟΣΥΝΗΣ 'Ανοιξη κ' Πασχαλιά

Άνελέητος διωγμός τῶν Ὁρθοδόξων σὲ εὐρωπαϊκὴ χώρα

Νεο - εἰκονοκλαστικὲς βαρβαρότητες

«Μεταξὺ Ἰουνίου τοῦ 1999 καὶ Μαρτίου τοῦ 2004, κατεστράφησαν 155 χριστιανικὲς Ἐκκλησίες καὶ Μοναστήρια. Ἡ ἐπίμονη δίωξις τῶν Χριστιανῶν καὶ ἡ καταστροφή τῆς σερβικῆς χριστιανικῆς κληρονομιάς στὸ Κοσσυφοπέδιο ἀπὸ τὴν ἀλβανικὴ μουσουλμανικὴ πλειοψηφία ἀποτελοῦν [μερικὲς] ἐκ τῶν πιὸ κραυγαλέων καὶ συστηματικῶν παραβιάσεων τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς πολιτισμικῆς αὐτοτελείας σὲ εὐρωπαϊκὸ ἔδαφος. (...) Ἱστορικὰ ἀρχεῖα καὶ ντοκουμέντα περιγράφουν τὴν καταστροφή μὲ ἀνατριχιαστικὲς λεπτομέρειες, συμφώνως πρὸς τὰ στοιχεῖα τοῦ “International Center for Transitional Justice”, ἀλλὰ καὶ πρὸς στοιχεῖα τῆς Σερβικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. (...)

Τὰ στοιχεῖα δεικνύουν, ὅτι ἐγίναν ἐπιθέσεις ἐκδικήσεως καὶ ἀντεκδικήσεως ἀμέσως μετὰ τὴ λήξη τοῦ πολέμου, πού ἕως τὸ 2004 ὀδήγησαν σὲ δραματικὰ γεγονότα καὶ στὴν ἀπόλυτη καταστροφή ἐπὶ πλέον 35 χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ ἐγκαταστάσεων. Κατὰ τὴν “UNESCO”, κατεστράφησαν ἱστορικὲς Ἐκκλησίες καὶ Μοναστήρια πού ὑπῆρχαν στὴν περιοχὴ ἀπὸ τὸν 14ο καὶ τὸν 15ο αἰῶνα. Οἱ εἰκονοκλαστικὲς αὐτὲς βαρβαρότητες περιελάμβαναν ἐμπρησμούς, ἐκρήξεις μὲ δυναμίτιδα, λεηλασίες καὶ ἄλλου τύπου καταστροφές, πού εἶχαν ὡς τελικὸ καὶ συστηματικὸ στόχο τὴν ἐκρίζωση καὶ ἐξάλειψη τῆς χριστιανικῆς παρουσίας καὶ ταυτότητος στὸ Κοσσυφοπέδιο» («Ἐστία τῆς Κυριακῆς» 15-3-2026).

Ἡ προσεκτικὴ ἀνάγνωση τοῦ παραπάνω δημοσιεύματος διαφωτίζει γιὰ τὸν συστηματικὸ διωγμὸ πὸ ἐφαρμόζουν ἐδῶ καὶ χρόνια οἱ μουσουλμάνοι ἄλβανικῆς καταγωγῆς τῆς περιοχῆς αὐτῆς σὲ βάρος τῶν Ὀρθόδοξων Σέρβων. Οἱ Χριστιανοὶ κάτοικοι πρὶν ἀπὸ τὸν Β΄ Παγκόσμιον Πόλεμον συγκροτοῦσαν τὴν πλειοψηφία τοῦ πληθυσμοῦ στὸ Κοσσυφοπέδιο, τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖ τὴν ἱστορικὴ κοιτίδα τοῦ Σερβικοῦ ἔθνους. «Τὸ ζήτημα ἔχει καὶ τὴν ἀνθρωπιστικὴ του πλευρά, καθὼς ἀπὸ τὸ 1999» πολλοὶ «Σέρβοι Χριστιανοὶ Ὀρθόδοξοι, θύματα βίας, τρομοκρατίας καὶ ἔθνοκαθάρσεως, ἤναγκάστησαν νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ Κόσοβο» (Ὡ.π.).

Δυστυχῶς, ἡ συρρίκνωση τοῦ Ὀρθόδοξου Χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ, πὸ ἔχει ὀδηγήσει σὲ πληθυσμιακὴ ἀνατροπὴ στὴ χώρα αὐτή, ὀφείλεται πρωτίστως σὲ πνευματικῆς φύσεως αἰτία. Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ ἐκκοσμίκευση τῶν γηγενῶν Σέρβων, μὲ συνέπεια τὴν ἀποφυγὴ τῆς τεκνογονίας, ἀντίθετα μὲ τὴν πολυτεκνία τῶν μουσουλμάνων κατοίκων. Τὸ γεγονός αὐτὸ ἄς γίνῃ «καμπανάκι κινδύνου» καὶ γιὰ ἐμᾶς τοὺς Ἕλληνας, οἱ ὁποῖοι βιώνουμε τὶς συνέπειες τῆς μᾶστιγας τοῦ δημογραφικοῦ προβλήματος.

Όσια
Μυρτιδιώ-
τισσα
ή Άσκήτρια

Μνήμη:
23η
Άπριλίου

Εύχαριστούμε πολύ
όσους/ες συμμετέχουν!...

Σημαντική διάκριση Μελών της Έστίας μας στην Έκδήλωση «ΦΥΣΗ-κὰ ΑΓΑΠΩ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Ἡ Ἱερή Μητρόπολή μας, Ὠρωπού καὶ Φυλῆς, στὸ πλαίσιο τῶν ἐφετινῶν δραστηριοτήτων τῆς «Μ.Ο.Ε.» (Μητροπολιτικῆς Ὀμάδος Ἐργασίας), ὀργάνωσε ἐπιτυχημένη 100μελῆ ἐξόρμηση στὸ Ἄλσος Βεΐκου, τὴν Κυριακὴ τῆς Σαμαρείτιδος, 27.4/10.5.2026, στὸ πλαίσιο συμμετοχῆς στὴν μεγάλη Ἐκδήλωση «ΦΥΣΗ-κὰ ΑΓΑΠΩ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ».

Πολλὰ Μέλη τῆς Ἐστίας μας, ιδιαίτερα ἀπὸ τὰ τμήματα παιδιῶν, προεφήβων καὶ ἐφήβων, ἔλαβαν μέρος καὶ ἀπόλαυσαν τὴν μεγαλειώδη Ἐκδήλωση, μὲ τὰ εἰκοσιένα Περιίπτερα καὶ τὶς ποικίλες συναρπαστικὲς δραστηριότητές τους.

Στὸ Περίπτερο «Μπορεῖς νὰ τὸ κάνεις εἰκόνα», τῶν «Χαρούμενων Ἀγωνιστριῶν Ἀθηνῶν», τὰ παιδιά μας συναγωνίσθηκαν μὲ πολλὰ ἀπὸ τὰ ἑκατοντάδες παιδιά - πὺ κατέκλεισαν τὸ Ἄλσος, μετατρέποντάς το, γιὰ μιὰ γεμάτη Χάρη βραδιά, σὲ ἐπίγειο Παράδεισο- καὶ ἔλαβαν ἐπάξια βραβεύσεις, γιὰ τὴν ὠραία συνεργασία τους στὸ σενάριο, σχεδιασμὸ καὶ χρωματισμὸ σειρᾶς «κινουμένων σχεδίων» μὲ γενικὸ θέμα τὴν Οἰκογένεια, στὴν κατηγορία «Μαζὶ στὰ εὐκόλα καὶ μαζὶ στὰ δύσκολα», τὴν ὁποία ἐπέλεξαν.

Δόξα καὶ εὐχαριστία στὸν Ζωοδότη Κύριό μας, πὺ μᾶς ἀξίωσε νὰ συμμετάσχουμε στὴν τόσο ἐπιτυχημένη, φωτεινὴ καὶ ἐλπιδοφόρα αὐτὴν Ἐκδήλωση, καὶ ἰκάνωσε τὰ παιδιά μας, στὰ ὁποῖα ἀξίζουν θεομὰ συγχαρητήρια!...

Η ανάρμοστη χρήση της AI

(=Artificial Intelligence/«τεχνητής νοημοσύνης»)

του Δημ. Αναγνώστου, Θεολόγου

Μη χρησιμοποιείτε την «AI» για τη «δημιουργία» Εικόνων του Χριστού, της Θεοτόκου ή Αγίων! Μη χρησιμοποιείτε τέτοια «δημιουργήματα», όσο ελκυστικά κι αν παρουσιάζονται. Δεν αναφέρομαι στην ηλεκτρονική χρήση κανονικών ορθοδόξων εικόνων. Ομιλώ για τη δημιουργία ιερών Προσώπων ή παραστάσεων μέσω της «AI» (σε θρησκευτικού και πνευματικού περιεχομένου αναρτήσεις, αφίσες, προσκλήσεις, έντυπα, ανακοινώσεις κ.ο.κ.). Η εικονογραφία γίνεται από την Εκκλησία, βάσει συγκεκριμένων κανόνων και κριτηρίων, διά χειρός αγιογράφων. Δεν κατασκευάζονται-δημιουργούνται, κυριολεκτικώς, από τη λεγομένη «τεχνητή νοημοσύνη». **Η ευκολία, τελικώς, εξυπηρετεί την καινοτομία και την αυθαιρεσία.** Απόδειξη ότι το γρήγορο αποτέλεσμα μπορεί να εντυπωσιάζει, αλλά περιέχει στοιχεία αλλοπρόσαλλα. Η Παράδοση πάει...περίπατο! Ας προσέξουμε! Όσοι καταλαβαίνουν και γνωρίζουν, διακρίνουν τη σύγχυση που δημιουργείται και τους κινδύνους που ελλοχεύουν.

Ας αφήσουμε, επιτέλους, έξω από την τεχνολογία και τα φαινομενικά «θαύματά» της τα της Πίστεως και τα της Παραδόσεως. **Πρέπει να υπάρχουν όρια στη χρήση της τεχνολογίας.** Θεωρώ ότι και οι «δημιουργίες» αναπαραστάσεων αγίων, να ομιλούν και να κινούνται ή να «δρουν», είναι στα όρια της ασεβείας. Υπάρχουν απίστευτα πράγματα που κυκλοφορούν στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και γενικά στο διαδίκτυο, αλλά και σε εκκλησιαστικές

ιστοσελίδες. Αλλοιωμένες μορφές, αλλόκοτες εκκλησιαστικά ενδυμασίες, ανάρμοστες στάσεις και συνδυασμοί προσώπων κυριαρχούν. Δυστυχώς, με έκπληξη διαπιστώνω ότι και από σοβαρά εκκλησιαστικά πρόσωπα και συλλογικότητες, Μητροπόλεις, ακόμη και Μονές γίνεται τέτοια χρήση, λόγω ευκολίας ή εντυπωσιασμού (!). Απορώ δε πώς υπεύθυνοι και προσεκτικοί κατά τα άλλα Πνευματικοί, ενοριακά χριστιανικά Κέντρα Νεότητας, Κατηχητικά Σχολεία, αλλά και θεολόγοι δεν το έχουν ακόμη διακρίνει, εντοπίσει και επισημάνει. **Προσοχή!**

Θα μπορούσα να δημοσιεύσω ορισμένα παραδείγματα εδώ, ως ενδεικτικά και επιβεβαιωτικά όσων αναφέρω, **αλλά δεν θέλω ούτε γι' αυτόν τον σκοπό να τα προβάλλω.** «Απορώ και εξίσταμαι και τον νούν καταπλήττομαι» πόσο εύκολα παρασυρόμαστε και πόσο επιπόλαια κινούμαστε, ιδιαίτερος (ακόμη και) στα εκκλησιαστικά πράγματα. Προχωρώντας έτσι, θα γίνουμε αγνώριστοι! Μη λησμονούμε ότι **ζητούμενο είναι να εκκλησιοποιηθεί ο κόσμος και όχι να καταλήξουμε, με οποιαδήποτε δικαιολογία, να εκκοσμικευθεί η Εκκλησία.**

Υ.γ. Αλγεινή εντύπωση μου προκάλεσε και η χρήση κινητών, στις Ακολουθίες της Μεγάλης Εβδομάδος, από κάποιους πιστούς, προκειμένου να παρακολουθούν τα ψαλλόμενα αντί της «Ιεράς Συνόψεως» (μικρού μεγέθους βιβλίο με τις ιερές Ακολουθίες) που παλαιότερα κρατούσαν τέτοιες ημέρες, μικροί και μεγάλοι. Και μόνο το φώς της οθόνης τους «χαλάει» την κατάνυξη του χώρου, ιδιαίτερος όπου καλώς αποφεύγονται οι υπερβολικές φωταψίες των ηλεκτρικών πολυελαίων και επικρατεί το αρμόζον ημίφως. Ατυχώς, πρώτοι το «κακό» παράδειγμα δίνουν κάποιοι ιεροψάλτες που χρησιμοποιούν αδιακρίτως κινητά και τάμπλετ στο Αναλόγιο για να βλέπουν τα μουσικά μέλη, αλλά ακόμη και ως τεχνητούς ισοκράτες!

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΩΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΦΥΛΗΣ

Εποριακή
Έστία
Εικόνογραφίας

Περίοδος 2025 - 2026

Ίερές Είκοτες Ψηφιαωτά - Ζυλόγλυπτα

Παρουσία - Μαρτυρία

Έναρξη - Άγιασμός

Πέμπτη, 25η Ίουλίου 2026, 8 μ.μ.

Ώρες λειτουργίας

- Σάββατο, 8.00 - 10.00 μ.μ.
- Κυριακή, 10.30 - 12 π.μ. και 8.00 - 10.00 μ.μ.

Στήν Αΐθουσα τής Έστίας

Λ. Φυλής 18, Δημοτική Ένότητα Φυλής

- Διάρκεια: μέχρι Κυριακή, 26 Ίουλίου 2026